

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 673/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 lipca 2021 roku w sprawie VII K 27/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisów prawa materialnego, inna niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu oraz inna niż w zakresie podstawy prawnej orzeczenia, a mianowicie art. 37a § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie na jego podstawie kary 1 roku ograniczenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym bez jednoczesnego orzeczenia środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, podczas gdy orzeczenie kary ograniczenia wolności na podstawie art. 37a § 1 k.k. jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy sąd równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Słusznie podnosi skarżący, że zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37a § 1 k.k. powinno być wsparte środkiem penalnym.</p> <p>Zważyć bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 37a k.k., jeżeli sąd na podstawie niniejszego przepisu orzeka zamiast kary</p>				

pozbawienia wolności jedną z kar nieizolacyjnych, jest zobowiązany równocześnie orzec środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Oznacza to zatem, że w przypadku stosowania art. 37a k.k, zachodzi obligatoryjność orzeczenia środków penalnych. Uzasadnieniem takiego rozwiązania jest, przyjęcie, że dopiero taka kompleksowa sankcja może zapewniać realizację celów kary, pozwalając na rezygnację z orzeczenia kary pozbawienia wolności (tak też W. Wróbel, w: A. Zoll, KK. Komentarz, t. 1, 2005, art. 58, teza 20).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy dokonał korekty wyroku w powyższym zakresie i orzekł wobec oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych, w kwotach po 300 złotych za krzywdę wyrządzaną im przez wymienionego jego postępowaniem.

Wniosek

<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec W. B. na podstawie art. 207 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd Okręgowy nie widzi żadnych podstaw do zmodyfikowania wyroku w zakresie kary orzeczonej wobec oskarżonego z przyczyn wskazanych szczegółowo w punkcie 3.2.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność kary 1 roku ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy okoliczności popełnienia czynu, uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo podobne, popełnienie czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>na szkodę dwóch osób, wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć wobec oskarżonego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przypomnieć należy, że z racji na ocenny charakter zasad wymiaru kary i zgodnie z regulacją art. 438 pkt 4 k.p.k., niewspółmierność kary musi być natury zasadniczej, czyli rażąca w stopniu nie dającym się zaakceptować. Do uznania zasadności takiego zarzutu konieczne byłoby wykazanie, jakich konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się Sąd w ocenie</p>				

zebranego materiału dowodowego, mającego w świetle art. 53 k.k. znaczenie dla wymiaru kary. Przeciwstawienie ocenie wyrażonej przez Sąd orzekający jedynie odmiennego poglądu, opartego na subiektywnym przekonaniu skarżącego, nie może uzasadniać zarzutu błędu w zakresie wysokości tudzież rodzaju orzeczonej kary.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie nie zachodziły podstawy do wydania rozstrzygnięcia reformatoryjnego odnośnie orzeczonej przez Sąd I instancji represji karnej, która nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a tylko w tym przypadku możliwa byłaby jego korekta. Stopień dolegliwości orzeczonej z zastosowaniem art. 37a k.k. kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym, jest wystarczający w odniesieniu do

skonkretyzowanej sytuacji podsądnego, odpowiada dyrektywom wymiaru kary, a wszelkim przesłankom łagodzącym i obciążającym oskarżonego nadano właściwą rangę i znaczenie. Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy, stoi na stanowisku, iż wymierzona oskarżonemu kara ograniczenia wolności przy zastosowaniu art. 37a k.k. odpowiada stopniowi jego zawinienia oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

Bowiem analizując przypadek oskarżonego trzeba mieć na względzie to, że oskarżony nagannych zachowań wobec syna i żony dopuszczał się wyłącznie pod wpływem alkoholu. Oznacza to, że motorem jego działań – jak zresztą stwierdził zespół biegłych opiniujących w sprawie (vide k. 167) – jest chorobliwe uzależnienie od alkoholu, a nie

czysta złośliwość. Świadczy o tym fakt, że nie stwierdzono ze strony oskarżonego tego rodzaju zachowania, gdy pozostawał trzeźwy. Kiedy wymieniony zachowuje abstynencję pomaga żonie, dba o nią, jak również o czystość w domu. Ponadto, w zachowaniu oskarżonego przeważało zadawanie wymienionej cierpień psychicznych (jakkolwiek sąd odwoławczy takowe również uznaje za karygodne i niedopuszczalne), a nie fizycznych na przestrzeni czasu około jednego roku. W przypisanym mu okresie oskarżony dopuścił się używania wobec pokrzywdzonej przemocy, przy czym, sprowadzała się ona wyłącznie do szarpania, popychania (do uderzenia pokrzywdzonej doszło raz i było to uderzenie ręką w tył głowy). Natomiast w odniesieniu do syna oskarżony stosował wyłącznie przemoc psychiczną. Przy czym, zważyć należy, iż A. B. jest dorosłym mężczyzną

w sile wieku (ma 43 lata), bez żadnych ograniczeń zdrowotnych, co implikuje stwierdzenie, że ma zdecydowaną przewagę fizyczną nad swoim 70-letnim ojcem, który jest osobą nadużywającą od wielu lat alkoholu. Istotnie też żona oskarżonego podczas przesłuchania w lipcu 2021 roku oświadczyła, że nastąpiła poprawa zachowania oskarżonego. J. B. podniosła, że mąż nie pije, jest dla niej dużym wsparciem, kąpie ją, przygotowuje posiłki, sprząta w domu (dodała, że w czasie pobytu w więzieniu przysłał jej pieniądze na leki i utrzymanie). Znamiennym jest również to, że pokrzywdzona wskazywała na to, że gdy oskarżony jest trzeźwy jest dobrym człowiekiem.

W tych okolicznościach zdaniem Sądu Odwoławczego bezwzględna kara pozbawienia wolności byłaby w stosunku do oskarżonego

<p>rozstrzygnięciem niewspółmiernie surowym. Stąd też Sąd Rejonowy poprzez art. 37a § 1 kk słusznie postanowił wymierzyć W. B. karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec W. B. na podstawie art. 207 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy rozstrzygnięć zawartych w punktach od 1 do 2 w zakresie nie podlegającym modyfikacji opisanej w punkcie 5.2.1 dotyczącej orzeczonej kary i środków kompensacyjnych.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok we wskazanym zakresie słuszny. Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie		

postępowanie dowodowe w zakresie czynu inkryminowanego oskarżonemu w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, jak i subsumpcji prawnokarnej jego zachowania. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Wymierzenie oskarżonemu na podstawie art 46 § 2 k.k. nawiązek na rzecz pokrzywdzonych w kwotach po 300 złotych.		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Granice kontroli odwoławczej w razie wniesienia środka odwoławczego na niekorzyść oskarżonego określa zakres zaskarżenia i podniesione zarzuty. W wypadku uwzględnienia zarzutu odwoławczego zakres orzekania na niekorzyść oskarżonego wyznaczony jest przy zastosowaniu art. 447 § 1-3 k.p.k. (art. 433 § 1 k.p.k.). Z przepisu art. 433 § 1 k.p.k. jasno również wynika, że sięgnięcie po przepis art. 440 k.p.k. umożliwiające zmianę albo uchylene orzeczenia, gdy jego utrzymanie w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe, jest uzasadnione jedynie wówczas,</p>		

gdy stan pożądaney
sprawiedliwości
orzeczenia nie może
zostać osiągnięty w
wyniku rozpoznania
środka
odwoławczego w
granicach
zaskarżenia i
podniesionych
zarzutów (por.
postanowieniem
Sądu Najwyższego
z dnia 12.04.2018
r., II KK 422/17,
Legalis). Podkreślić
też należy, iż
środek odwoławczy
wniesiony na
niekorzyść
oskarżonego może
spowodować
orzeczenie także na
korzyść
oskarżonego, jeżeli
zachodzą przesłanki
m. in. określone
w art. 440 k.p.k.
Przepis ten stoi
wszak na straży
prawdy materialnej
i dlatego z
urzędu dopuszcza
korygowanie błędów
popelnionych przez
sąd pierwszej
instancji na korzyść
oskarżonego,
pomimo
niezaskarżenia przez
niego wyroku, a
wniesienia środka
odwoławczego
wyłącznie na jego
niekorzyść.

W aspekcie
powyższego wobec
treści art. 37a §
1 k.k., zwrócić

należy uwagę, że zastosowanie przewidzianej w nim instytucji prawnej jest możliwe, jeżeli sąd równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Tymczasem Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonemu karę ograniczenia wolności poprzez zastosowanie art. 37a § 1 k.k. nie orzekł żadnego ze wspomnianych powyżej środków. Przy czym, o ile oskarżyciel publiczny uchybiecie to dostrzegł i wyartykułował wnosząc apelacją od wyroku Sądu I instancji podnosząc jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie na jego podstawie kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym bez jednoczesnego orzeczenia środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, jednakowoż wniósł o zmianę wyroku

poprzez orzeczenie
względem
oskarżonego
izolacyjnej kary
pozbawienia
wolności nie zaś
dokonanie korekty
w tym zakresie
(poprzez orzeczenie
środka karnego,
czy też środka
kompensacyjnego).
W tym zaś zakresie
apelacja prokuratora
nie zasługiwała na
uwzględnienie.

Zważywszy bowiem
na powyższe
argumenty
uchybiecie to zostało
konwalidowane
przez Sąd Okręgowy
poprzez
zastosowanie środka
kompensacyjnego w
postaci nawiązek na
rzecz
pokrzywdzonych.

Orzeczenie
względem
oskarżonego
nawiązek w trybie
art. 46 § 2 k.k. służy
kompensacie szkód
i krzywd mających
swe źródło w
przestępstwie przez
niego dokonanym.
Ich wysokość winna
być miarkowana
z uwzględnieniem
rozmiaru szkód, ale
szczególnie rozmiar
krzywdy winien
być oceniany przez
pryzmat
subiektywnych
doznań ofiar
przestępstwa,

sposobu działania sprawcy, jak również tego, jaki wpływ na stan psychiczny osób pokrzywdzonych wywołało znalezienie się w sytuacji ofiary przestępstwa. Nie ulega wątpliwości, że w następstwie postępowania oskarżonego, u pokrzywdzonych poza przykrym doznaniem psychicznym, nie został stwierdzony jakikolwiek inny poważny uszczerbek na ich zdrowiu. Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego nawiązką, która w zupełności odpowiada wyrządzonym pokrzywdzonym krzywdom, będzie kwota 300 złotych.

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>Mając na względzie fakt, że oskarżony jest emerytem i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 1300 złotych miesięcznie, a na jego utrzymaniu pozostaje żona, a nadto, okoliczność, że jest zobowiązany do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych nawiązek w łącznej kwocie 600 złotych, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 roku Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od opłaty za drugą instancję oraz wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym obciążając nimi Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 lipca 2021 roku w sprawie VII K 27/21.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana